

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI. Ч. 203. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 7-го ВЕРЕСНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 7, 1979 No. 203. VOL. LXXXVI.

В ЛІГАЙТОНІ НА ОСЕЛІ ІМ. О. ОЛЬЖИЧА ВІДБУЛИСЬ ЮВІЛЕЙНІ УРОЧИСТОСТІ, З'ЇЗДИ, КОНФЕРЕНЦІЇ І НАРАДИ ОДВУ, ЗОЛОТОГО ХРЕСТА, Т-ВА „ЗАРЕВО” І ІНШИХ БРАТНІХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Лігайтон, Па. (П. Т.). — Цього року, як попередні роки, на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Пенсильванія, яка є смолоскипом в системі Організації Державного Відродження України та ІСНО (Ідеологічно-Споріднених Націоналістичних Організацій) у дні 1-3 вересня відбулися з'їзди, конференції, наради та урочистості у „100-ліття народження Симона Петлюри та 50-ліття створення ОУН”.

Урочистості були розпочаті у неділю перед полуднем Божественною Соборницькою Літургією у місцевій каплиці-церковці при великій кількості присутніх понад кілька сотень делегатів, гостей та українських поселенців з довколишніх оселі. Службу Божу відправляв митрат о. Гіларій Врублевський з Фріланда та місцевий парох оселі д-р Мартинюк у відночному поклоні та увінченні пам'яті невідомою покійній О. Ольжича.

Година пізніше делегати з'їзду і конференції та присутні гості зібралися на великій зеленій площі перед пам'ятником О. Ольжича — Духотворцем Доби, щоб заманіфестувати культ пошани і відданості двом історичним рідичам.

Урочистість прославлення цих двох рідичів відкрив коротким вступним словом голова ЦУ ОДВУ — проф. д-р Б. Гнатюк. Словом на тему „Симон Петлюра — Мойсей українського народу” (Продовження на ст. 3)

„Симон Петлюра 150-річчя ОУН”

Молитовний настрій присутніх підніс чарівний спів збірної хору зі співів доволішніх місцевостей, яким керував талановитий диригент з Лансфорду Василь Пізар.

По закінченні Богослуження, на заклик душпастирів, присутні з прапорами перейшли у близькому сусідстві до високої могили кургану, на якій височіє символічний Хрест, у підніжжя якого вмурована металічна меморіальна дошка „У пам'ять Українських Революціонерів”.

Там відслужено коротку літургію, а потім панахиду під спів хором жалюгідних молитовних мелодій.

Опісля до присутніх звернувся до короткого проповіді митрат о. Гіларій, 80-річний душпастир, колишній старшина Української Галицької Армії та колишній невідомий большевицького режиму, з якого вирвався його сенатор Вагнер наприкінці 1920 років.

Трихатим співом „Вічна Пам'ять” закінчено цю урочистість.

Президент УКА відзначує сенатора МекКлора

Американський сенатор Джеймс А. МекКлор з Айдаго одержує Нагороду Волі від проф. Лева Е. Добрянського, президента УКА та голови Крайового Комітету Поневолених Націй. Цю нагороду передано йому з нагоди 20-ї річниці Тижня Поневолених Націй. Сенатор МекКлор протягом довгих років співпрацює в різних діях з президентом УКА, а головне в справі пропагування знання про поневолених народів під московсько-комуністичним ярмом.

Світлана Василякі виступить цієї суботи в Лінкольн Сентер

Нью-Йорк, Н. Й. — У суботу, 8-го вересня ц. р., о год. 7:30 вечора, тут у Лінкольн Сентер, у залі Дамрош Парк Бендшелл, виступить співачка, ліричне сопрано Світлана Василякі, мешканка місцевості Таппан, Н. Й., в концертній програмі міжнародної Мистецької Фондації. В одній із точок програми цього концерту співачка вперше заспіває пісню „Україна”, що її скомпонував Симон Вожакивський, письменник і композитор, батько Світлани Василякі. Слова до цієї пісні написав Валентин Мороз, висловлюючи в ній значення і красу України.

Співачка Світлана Василякі
Вступ на концерт — вільний.

Прийнявність совєтського війська на Кубі спричинює гостру реакцію в ЗСА

Вашінгтон. — Голова закордонної Комісії у Сенаті сен. Франк Чирч, демократ з Айдаго, повідомив, що він перериває переслушування у названій Комісії у справі ратифікації американсько-совєтського договору про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2) і розпочинає переслушування у справі прийнявності совєтського війська на Кубі. Він заявив журналістам: „Яка раціональна причина може вислати на Совєтського Союзу на Кубу своє військо?” З американських авторитетних джерел повідомлено, що хоча на Кубу перевезено ніби тільки одну бригаду совєтського війська у силі біля 3,000 вояків, то вони озброєні панцерними вантажівками, танками й важкою артилерією.

Сайрус Венс — державний секретар ЗСА

Вашінгтон. — Голова закордонної Комісії у Сенаті сен. Франк Чирч, демократ з Айдаго, повідомив, що він перериває переслушування у названій Комісії у справі ратифікації американсько-совєтського договору про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2) і розпочинає переслушування у справі прийнявності совєтського війська на Кубі. Він заявив журналістам: „Яка раціональна причина може вислати на Совєтського Союзу на Кубу своє військо?” З американських авторитетних джерел повідомлено, що хоча на Кубу перевезено ніби тільки одну бригаду совєтського війська у силі біля 3,000 вояків, то вони озброєні панцерними вантажівками, танками й важкою артилерією.

На першому переслуханні у цій справі на сенатській Комісії для закордонних справ мають з'являтися голова Центральної Розвідки Агенції (СІ-АЙ-ЕЙ) адм. Стенфілд Тінер, державний секретар Сайрус Венс і доповідач за справу Крайової безпеки Збігнев Бжезінський. Всі три названі державні мужі, разом із секретарем оборони Герольдом Брауном, перевели власну окрему нарату без прийнявності президента Картера.

В урядових колах є поділ думки — твердять поінформовані кола — щодо того, чи виявлення прийнявності совєтського війська на Кубі використати так, щоб загострити відносини з СС-СР, чи ставитись до цієї справи більш легковажно. Совєтське офіційне пресовете агентство ТАСС з кпинами подало вістку про „очорнювання” СССР „імперіалістами” з приводу прийнявності совєтського війська на Кубі, але цього факту виразно не заперечено. ЗСА стоїть на засадничому становищі, що на американському континенті не може бути жодного військового присутства.

В Ізраїлі відбувається нова конференція Менахема Бегіна з Анваром Садатом

Єрусалим. — Єгипетський президент Анвар Садат приїхав в минулий вівторок якто, що нею користувався останній король Єгипту Фарук, з Александрії до ізраїльського порту Гаїфа: ескортували яхту єгипетські, ізраїльські й американські літаки та військові кораблі задля безпеки проти можливого терористичного атентату. Гаїфа була прибранна ізраїльськими і єгипетськими прапорами й портретами Анвара Садата, якого прийняли з усіма найвищими почесностями.

Це вже восьма з черги безпосередньої зустрічі Анвара Садата з ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном, відколи Садат в жовтні 1977 року несподівано прилетів до Єрусалиму у драматичному миролюбному жесті. Цим разом мають переговорювати про подробиці евакуації ізраїльських військ з окупованих Ізраїлем єгипетських земель, про обіцяну Ізраїлем доставку нафти й інші проблеми, але — за коментарями добре поінформованих журналістів — годі сподіватись розв'язки найважливішої проблеми, яка стоїть на перешкоді встановлення тривалого миру на Близькому Сході — справи палестинців і надання їм широкій території автономії на правому березі Йордану та у смузі Гази. Все ж американська преса вбачає у цій новій безпосередній зустрічі двох лідерів — дальший крок вперед до повного замирення.

Вашінгтон. — Голова закордонної Комісії у Сенаті сен. Франк Чирч, демократ з Айдаго, повідомив, що він перериває переслушування у названій Комісії у справі ратифікації американсько-совєтського договору про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2) і розпочинає переслушування у справі прийнявності совєтського війська на Кубі. Він заявив журналістам: „Яка раціональна причина може вислати на Совєтського Союзу на Кубу своє військо?” З американських авторитетних джерел повідомлено, що хоча на Кубу перевезено ніби тільки одну бригаду совєтського війська у силі біля 3,000 вояків, то вони озброєні панцерними вантажівками, танками й важкою артилерією.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ „НЕВТРАЛЬНИХ” НА КУБІ ПРИЙШЛО ДО ЗУДАРУ МІЖ КАСТРОМ І ТІТОМ

Гавана. — На шостій з черги конференції „неутральних” країн, яка відбувається в столиці Куби у прийнявності 96-ох членських держав, югославський президент Тіто виступив одверто проти диктатора Куби Фіделя Кастра, який різко атакував Америку та прославляв свого „братерського” союзника Совєтський Союз. Тіто пригадав, що він є ще єдиноким живим із засновників руху неутральних, які аперше перевели свою конференцію у 1961 році у Београді. Він звернував увагу, що будь-які політичні й економічні тісні зв'язки з однією з суперпотуг є несумісні з поняттям неутральності і мусять довести до зросту напруження у світі та поменшення шансів світового миру.

Хоча на конференції у Гавані є також генеральний секретар Об'єднаних Націй, який боронив посередницьку роль Америки в близько-східному конфлікті, проте більшу частину учасників становили держави з виразним просовєтським обличчям, як ось Сирія і Ірак, що їх президенти різко таврували стигетським „ізраїльським мировим договором”. Представник Палестинської Визвольної Організації Яссір Арафат, накликаючись на Єгипет, Ізраїль і Америку, водночас прославляв недавнього американського посла в ОН Андрю Янга, якому, мовляв, „совість” наказувала шукати безпосереднього контакту з Палестинською Визвольною Організацією. Прийнявність „Ні Тайме” — коментує „Ні Тайме” — заяву президента Джамайї Майлеса Мейнлі, який підтримував Фіделя Кастра, заявивши, що „непричетність” не є тотожною з „неутральністю” і що бути „соціалістичною” країною не означає, що вона залежна від СССР. Він запропонував теж, щоб конференція підтримала самостійний рух порторіканців, які хочуть для Пуерто Ріка права самовизначення і переселення там у цій справі плебісциту. Думають, що все ж та конференція не прийме ніяких односторонніх резолюцій.

Розпочалась офензива іранських частин проти курдських повстанців

Мегабад, Іран. — Великі скучення іранських військових частин, піддержаних бомбовиками, танками, продреліями через оборонні лінії цієї твердині курдських повстанців, коли головні сили цих останніх, як також велика більшість мешканців міста, вийшли в докопишні гори.

Державне радіо в Теграні повідомило, що урядові війська переможно заняли місто Мегабад та їх овахійно прийняли мешканці. Однак, закордонні кореспонденти з Мегабаду 3-го вересня ц. р. повідомили, що в центрі міста не було видно урядових військових частин, а за це були численні патрулі курдських повстанців. Артилерійську стрільню було чути навколо міста. Представник Курдської Демократичної Партії заявив, що курдські повстанці займають нові позиції в околицях міста Сардашту, місцевість біля Іракського кордону, де урядові війська не зможуть уживати танків з „великою ефективністю”.

Вашінгтон. — Голова закордонної Комісії у Сенаті сен. Франк Чирч, демократ з Айдаго, повідомив, що він перериває переслушування у названій Комісії у справі ратифікації американсько-совєтського договору про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2) і розпочинає переслушування у справі прийнявності совєтського війська на Кубі. Він заявив журналістам: „Яка раціональна причина може вислати на Совєтського Союзу на Кубу своє військо?” З американських авторитетних джерел повідомлено, що хоча на Кубу перевезено ніби тільки одну бригаду совєтського війська у силі біля 3,000 вояків, то вони озброєні панцерними вантажівками, танками й важкою артилерією.

Вашінгтон. — Голова закордонної Комісії у Сенаті сен. Франк Чирч, демократ з Айдаго, повідомив, що він перериває переслушування у названій Комісії у справі ратифікації американсько-совєтського договору про обмеження стратегічної зброї (САЛТ 2) і розпочинає переслушування у справі прийнявності совєтського війська на Кубі. Він заявив журналістам: „Яка раціональна причина може вислати на Совєтського Союзу на Кубу своє військо?” З американських авторитетних джерел повідомлено, що хоча на Кубу перевезено ніби тільки одну бригаду совєтського війська у силі біля 3,000 вояків, то вони озброєні панцерними вантажівками, танками й важкою артилерією.

Стейтський Сенат Арізони вимагає звільнення Юрія Шухевича

Вінніпег, Канада. — Український тижневик в Канаді „Поступ” інформує у числі з 26-го серпня ц. р., що сенат Стейту Арізони вимагає звільнення з ув'язнення Юрія Шухевича, сина славного Головного Командира Української Повстанської Армії й його родини. В інформації між іншим говориться:

Стейтський Сенат Арізони в ЗСА прийняв, як закон, резолюцію, в якій мовиться про вимогу звільнення і надання політичного притулку в ЗСА Юрієві Шухевичеві та його родині. Таку ж резолюцію прийнято було також в Сенаті стейту Мічиген. Цю резолюцію внесено до Сенату заходами інж. В. Чопівського, голови Комітету АБН на Арізоні.

Друкуючи в перекладі текст резолюції, яка повинна знайти наслідувачів в усіх стейтах ЗСА, як і в інших країнах українського поселення.

Резолюція, яка вимагає від президента й Конгресу ЗСА розпочати переговори з Совєтським Союзом за звільнення Юрія Шухевича.

Президентові й Конгресові З'єднаних Стейтів Америки:

Ваш внескодавець шанобливо пропонує:

Тому, що Президент ЗСА виявив глибоку стурбованість щодо прав людини в світі,

Тому, що Президент і члени Конгресу ЗСА в багатьох випадках інтерв'ювали на захист осіб, позбавлених людських прав у Совєтському Союзі;

Тому, що Юрій Шухевич, українець, перебуває ув'язнений в совєтських тюрмах уже 30 років;

Тому, що в 1948 році, маючи задовсім 15 років, Юрій Шухевича заарештували і засудили на 10 років лише тому, що він — син українського генерала Української Повстанської Армії;

Тому, що під час його першого 10-річного ув'язнення він відстав додатковий вирок 10 років ув'язнення за відмову засудити свого батька і підпільну Організацію Українських Націоналістів;

Тому, що в 1968 році його звільнили, вигнали з України і заслали до Сибіру;

Тому, що в березні 1972 р., на підставі фабрика-

Юрій Шухевич

но органами КГБ звинувачення в „націоналістичній діяльності”, Ю. Шухевича поновно заарештували й засудили на нові 10 років ув'язнення.

З тих причин Ваш внескодавець, Сенат стейту Арізони, спільно з Палатою Послів, просить:

Щоб Президент З'єднаних Стейтів і Члени Конгресу ЗСА негайно розпочали переговори з урядом Совєтського Союзу з метою звільнити Юрія Шухевича з ув'язнення і домагатись вітної візи для нього і його родини та надати йому політичний азиль в ЗСА.

Щоб переговори з совєтським урядом за звільнення і еміграцію Юрія Шухевича та його родини давали можливість, якщо потрібно, винести подібної до численних виним, які вже були зроблені з метою забезпечити свободу жертвам несправедливої каральної системи в Совєтському Союзі.

Внескодавцем цієї гуманної і політично важливої резолюції в стейтовому Сенаті Арізони був сенатор Юдейн.

Акті за звільнення Юрія Шухевича треба провадити безперервно і в усіх країнах вільного світу.

Юрій Шухевич одружився з Валентиною Троценко, в них син Роман, 1970 р. народження і донька Ірина, 1971 р. народження. Домашня адреса:

Кабардино-Балкарська АССР, м. Нальчик, вул. Советская, 83 кв. 13.

Додатковим стимулом до акції мусить бути щорічне відзначення Року Української Дитини.

Американський воєнний корабель врятував 154-ох в'єтнамських втікачів

Маніла, Філіппінські Острови. — Американський воєнний корабель врятував 154-ох в'єтнамських втікачів, серед яких 20 були жінками, в двох китайських вітрильниках, зв'язаних разом. У хвилині, коли втікачі опинилися на кораблі „Вайт Плейнс”, (бойовий постачальний корабель), обидва вітрильники затоплено, було бо непрактично тягнути їх за кораблем.

Представник американської флотії заявив, що втікачів, серед яких 20 були жінками, знайшли в двох китайських вітрильниках, зв'язаних разом. У хвилині, коли втікачі опинилися на кораблі „Вайт Плейнс”, (бойовий постачальний корабель), обидва вітрильники затоплено, було бо непрактично тягнути їх за кораблем.

Ця рятувальна акція відбулася 285 миль на захід від Маніли, та була найбільшою під оглядом численності людей. Досі американська флотія врятувала 308 в'єтнамців, більшість з них в останніх десятих днях, що вказує на нову хвилю втікачів із В'єтнаму.

Шукають нових способів тиску на робітників

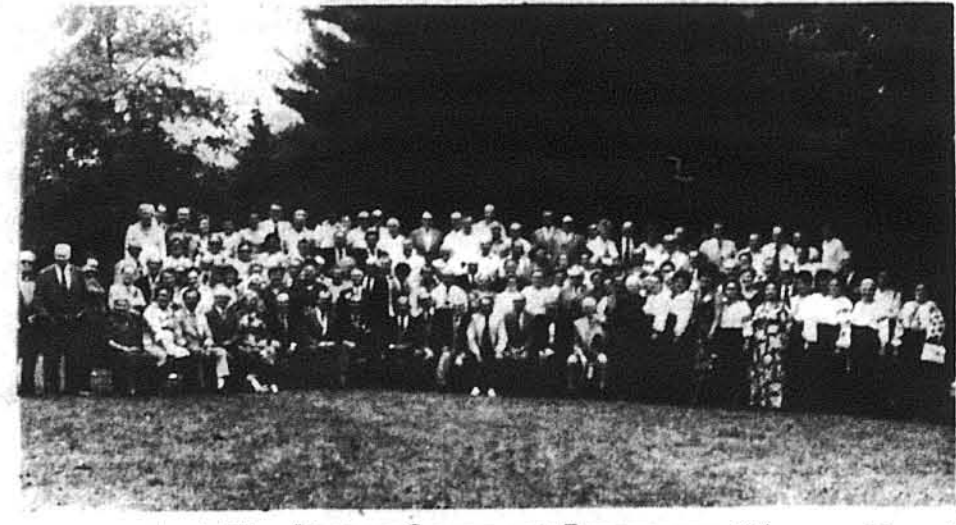
Київ. — У передовій статті киянської газети „Культура і Життя” повідомляється, що після перевірки виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на себе трудовими колективами в четвертому році „п'ятиріччя”, — видно, що „змагання” проходить з більшою діловитістю і дає відчутні наслідки там, де контроль за досягненнями намічених рубежів здійснюється поетапно і органічно сполучається з увагою до людини”. Як в далішому пише автор передової, що в обсягу роботи не тільки оцінюється колективні успіхи чи недоліки, але й дивляться на працю кожного, бож

„так краще видно передовітні ка і відстаючого”

Щоб мати кращі здобутки працівників, сьогодні „використовують усю різноманітну гаму морального заохочення”, — пише газета. До цього належить слово похвали висказане прилюдно працівникові, визнання його переможцем, оголошенням подяки, висловлення портрету на Дошці пошани, занесення до Книги трудової слави, вручення грамот, для заохоти до праці впровадження і весторів ветеранів, кращих за професією, вручення медалі і орденів. Заохочується працівників ще й „публі-

ЗАКІНЧИВСЯ ІІІ-Й КОНГРЕС ЄВАНГЕЛЬСЬКО—БАПТИСТСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ МОЛОДІ

Ашфорд, Коннектикат. — Як уже повідомлялося, від понеділка, 20-го до неділі 26-го серпня, тут відбувався ІІІ-й Конгрес Всукраїнського Євангельсько-Баттистського Об'єднання молоді сполучений із 34-ю Конвенцією Об'єднання Українських Євангельсько-Баттистських Церков у ЗСА. Під час конгресу молоді мала багато семінарів на дуже важливі духовно-будуючі теми: „Методи для більш ефективної евангелізації українського народу” — пастор Олекса Гарбузюк, „Духовна зброя молоді” — С. Настека, „Молодь — непереможна” — проф. Л. Левинський і інші. Вечорами відбувалися спеціальні Богослуження зі співами хорів і глибокими проповідями Слова Божого. На конгресі співало аж п'ять хорів: конгресовий хор під проводом пастора Івана Ковальчука, хор молоді під проводом Ігора Домашовця, чоловічий хор під проводом Павла Малицького, жіночий хор під проводом Івана Ковальчука та хор із церкви в Філадельфії під проводом пастора Богуслава Штурми. Грало духовні псалми дві оркестри — з Філадельфії і Юніон — та співав квартет із церкви Віри Єван-

Частина учасників ІІІ-го Конгресу Євангельсько-Баттистського Об'єднання Молоді

гельської з Юніон. Нью-Джерсі.

У конгресі взяла участь молоді із ЗСА, Канади, Південної Америки, Австралії й інших країн. Зворушливою й хвилюючою була вістка, що в четвер, 23-го серпня прибув з України до ЗСА пастор Олександр Гарбузюк, рідний брат голови Всеукраїнського Євангельсько-Баттистського Братства, пастора Олекси Гарбузюка, і що він візьме участь у конгресі молоді. Однак після довгої тяжкої подорожі він дещо зане-

дував і не зміг прибути на конгрес. Але в конгресі брали участь інші гості з-за Залізної завіси.

ІІІ-й конгрес баттистської молоді отримав привітання із багатьох країн світу від чільних церковних діячів і українських установ, між якими були привітання від Світового Конгресу Вільних Українців за підписом президента СКВУ, Миколи Плачука, від Українського Братського Союзу за підписом пана Івана Олексина, а від Українського Народного

Союзу — української твердині у вільному світі — ІІІ-й конгрес молоді привітав особисто президент УНС, д-р Іван Фліс. Його привітання учасники конгресу прийняли з особливою радістю та ентузіазмом. Гості з УНС — д-р І. Фліс і С. Гавриш взяли участь у спеціальній програмі Об'єднання сестер і в програмі молоді в суботу, 25-го серпня.

Українська баттистська молоді під час свого конгресу вибрала свій провід на наступні три роки, який (Закінчення на стор. 7)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція несе відповідальність за зміст матеріалів, наданих авторами. Редакція несе відповідальність за зміст матеріалів, наданих авторами. Редакція несе відповідальність за зміст матеріалів, наданих авторами.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25 с. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07302

Терор у політиці

Терор, як засіб у політичній боротьбі, існував від непам'ятних часів. Він був і є у різних формах і проявах: індивідуальний і масовий, стосовний панівним режимом і проти режиму, у мирних і революційних часах, терор спонтанний і продуманий, вселений одніми чи прерізними мотивами і організованими гуртами. Ба навіть терор, що його акти можна як-так виправдати логічними аргументами, хоч зберігає свою силу 5-та заповідь Божу: "Не убий".

Такі як-так зрозумілі й логічні акти терору бувають тоді, коли тиран став наче символом режиму і з відходом тирана сподіваються кращої долі для народу і країни. Бували атентати з цілком ідеалістичних спонук, щоб рятувати загроженому республіці перед можливою диктатурою (убивство Юлія Цезаря 44 р. перед Хр.). — були ідеалісти серед російських декабристів, був такий масовий безглуздий терор, як за панування якобінів у Великій французькій революції.

Ми не потребуємо далеко шукати за прикладами терору, на якому оперти цілий державний режим: адже СССР не політична держава з величезним апаратом, що контролює і карає свободніший порух кожного окремого громадянина імперії, що нараховує коло 260 мільйонів душ. Ми тямимо безглуздий, масовий жорстокий терористичний режим нацистів; звернений, проти всіх "униженіших", у першій мірі проти євреїв, але й усіх слов'янських народів, в тому числі українців. І тепер, на наших очах, бачимо однаково акти індивідуального терору, що їх годі зрозуміти інакше, як тільки прояв релігійного фанатизму (Ахтолла Хомейні в Ірані) і подібні акти масового терору, що його стоєть Палестинська Визвольна Організація, яка, наприклад, скопила — і доведла до вистригання — ізраїльських легіоністів на Олімпійських ігрищах у Мюнхені у 1972 році. З-посеред товщі черги індивідуального терору одним із найжорсткіших і найбільш обурливих актів було убивство у минулому тижні 79-літнього героя Другої світової війни, колишнього віце-короля Індії лорда Мавінбеттена, який передав Магатмі Ганді декрет про припинення Індії державної суверенності. До речі: того ж Ганді, що був символом індійської боротьби за незалежність мирним шляхом, також убили 30 січня 1948 р. Вбивство цієї людини, що втілювала найбільш пошановану, ілюмінативну і любовну "у" в усю англієцькому народі, було таким самим безглуздом, як убивство Абрама Лінкольна 18 квітня 1865 р. або як висилання Об'єднаних Націй на Близький Схід, лауреата мирної нагороди Нобеля князя Бернадотте 17 вересня 1948 р. — як Мартіна Лютера Кінга 4 квітня 1968, як президента Джона Кеннеді 22 листопада 1963. І як Симона Петлюри 26 травня 1926, Євгена Коновальця 23 травня 1938, Лева Ребега 12 жовтня 1957 чи Степана Бандеру 15 жовтня 1959.

Вбивства тих українських мужів були доконані насланими Москви агентами-провокаторами, які хотіли в тих українських емігрантах вбити символ українського державництва: очевидно сам підхід був не тільки логічний, але й безглуздий, бо символу вбити не можна, але вбити не можна.

Бувас ідея благодатна, спасення, як ідея самовизначення народів, ідея державного самостійництва, ідея людських прав. Бувас теж утопічна ідея як та, що її створили Маркс-Енгельс-Ленін, що їх терорі раю на землі створювала у практиці пекло на землі. Але в отому завороженому колі, що його створив терор і контртерор, як демонстрацію, і терор, як відплату, у тому завороженому колі політична проблема залишалася не розв'язаною, і правду казала англійська прем'єр Маргарета Тачер, що прилетіла на інспекцію до найбільш зрошеної кров'ю провінції у Північній Ірландії, що "вбивники лорда Мавінбеттена не можуть співіснувати, що дозволили їм тріумфувати", і так само повну правду мав Андрій Янг, який на засіданні Ради Безпечки ООН в минулому тижні апелював до Ізраїля і до Палестинської Визвольної Організації, щоб вони припинили фізичне винищення одні одних, бо воно не доведе до розв'язки проблеми ані самовизначенню палестинців ані державного існування Ізраїля.

Терор стосується, як політичну демонстрацію. Але тільки, як демонстрацію, яка створює певну напружену атмосферу й актуалізує дану політичну проблему, тим паче такої, яка стосується цілого народу, що не розв'язано і не розв'язється. Тому, що людські пристрасті, ненависть, німста, ба навіть гнів до жорстокості, це все належить до людських почуттів і слабостей, то треба помиритися з тим, що терор був, є і буде. Як було, є і буде всяке зло. Але для нас, українців, що змагаємося до відзаконення втраченої державної незалежності, найголовніше: відзаконення у народній масі почуття національної гордості і гідності, зрозуміння ваги власної держави і настанови збройною за неї боротися. Для нас найважливіше спершу духово змужнішувати 40 мільйонів українських душ, а тоді ніякий умовний терор не зможе їх зламати.

40-ві роковини вибуху Другої світової війни знайшли голосний відгук у Німеччині

Бонн. — Сорокові роковини вибуху Другої світової війни, що випали на 1-го вересня ц. р., знайшли в Західній Німеччині голосний відгук: появились аналітичні коментарі у газетях, в радіо і телебаченні, й канцлер Гельмут Шмідт мав телевізійне інтерв'ю на цю тему.

Загалом вважають, що до зросту зацікавлення німецьких урядових кіл і широкого німецького суспільства ерою Адольфа Гітлера спричинився висвітлюваний в січні ц.р. фільм „Голокост“, де змальовано трагічну долю берлінського лікаря-жиди.

Називаний німецький канцлер закликав, щоб не забували страшний жах Освенціма (Авшвіці), але водночас додав, що сучасна Німеччина знайшла у світі численних приятелів, навіть у „східному блоці“.

За останніми опитами — 70 відсотків німців признають, що це Німеччина Гітлера створила трагедію Другої світової війни.

Панас Феденко

КОМУНІСТИЧНИЙ НАЦІОНАЛІЗМ

„Товариши, ми будемо брати“ — так висловив ідею большевицької партії поет Александр Блок після Жовтневого перевороту 1917 року. Ленін кликав „всіх пригноблених і бідних“ скасувати дотеперішні держави, стерти національні кордони і ствердити всесвітню спілку народів без клопа і без пана. В цій світовій комуні прийшло б до злиття націй і мов.

Поряд з цією фантастичною картиною вселюдського щастя Ленін бреліла інша струнка традиційного російського месіанізму. Ще перед Першою світовою війною писав про це вождь большевицької фракції в статті „Національна гордість великоросів“ „Жало“ російського націоналізму виходило наверх у несприятелю стравленні Леніна до соціалістичних партій неросійських народів царської імперії, що діяли незалежно від большевицької партії: Польської Соціалістичної Партії, Української Соціал-демократичної Партії і Литовської Соціал-демократичної Партії та інших.

Ці партії Ленін називав „буржуазно-націоналістичними“, бо боявся, що вони, в змінених обставинах, виступлять на боротьбу за незалежність своїх народів. Тактика Леніна була двоїста: публічно він проповідував право всіх народів царської імперії на самовизначення і відокремлення від „тирм народів“, але в розмовах і перепісках з членами своєї партії Ленін заявляв: „Ми — проти відокремлення“.

Дивна річ: несовісну гру в справі самовизначення народів побачили тільки деякі сучасники Леніна, а широка пропаганда в світі після Жовтневої революції забля памороти й людям, що критично ставилися до большевизму і до російського імперіалізму в його новій формі. Так утворилися в різних країнах світу нові партії, що сліпо виконували накази з московського „центру світової революції“: польська компартія, румунська, чехо-словацька, мадярська, німецька тощо. Коли у деяких неросійських комуністів з'явилися сумніви щодо правильності політики вождів Кремлю, то таким приписували „буржуазний націоналізм“ і їх немилосердно ліквідували. Так сталося з польськими й німецькими комуністами, що проживали в Москві перед Другою світовою війною і не хотіли миритися з союзом Сталіна з Гітлером, підписаним з у Москві 23 серпня 1939 року. Щоб не мати морок з критикою політики Москви на з'їздах комуністичного Інтернаціоналу, Сталін звелів ліквідувати цю

установу: бо вигідніше було давати накази й директиви кожній компартії окремо, без відома всього Комінтерну. Це сталося 1943 року.

Після Другої світової війни комуністи країн середньої і східної Європи були шасливі тим, що переможна союська армія дала їм владу: комуністи Польщі, Румунії, Болгарії, Угорщини, Чехо-Словаччини не могли б запанувати над своїми народами без ризальної допомоги „старшого брата“. Однак, незабаром, настало у них велике розчарування, бо вони побачили, що попали під диктат Москви. Знаказу Сталіна, всяку критику політики Москви в країнах сателітах задушено. Процеси й репресії проти недоволених комуністів відбулися в Польщі (група Гомулки), в Болгарії (Грейчо Костов), в Угорщині (Ройк), у Чехо-Словаччині (Сланський) і т. д. Цей терор не заспокоїв сателітських комуністів. Своє невдоволення вони однак мусьть скривати в своїх душах і показувати лояльність до „старшого брата“. Але вони знаходять „душник“ для виразу своїх патріотичних чи націоналістичних настроїв.

Болгарські комуністи вже не один рік ведуть пропаганду проти комуністичного уряду Югославії, що має в своїх кордонах автономну республіку Македонію. Болгари хочуть приєднати Македонію до своєї країни. Румунські комуністи не можуть являти пропаганду за відновлення румунської влади над Басарабією і Буковиною. Але вони задовольняються своїм націоналістичним натиском на українців, угрів і німців, що стали громадянами Румунії. Польські комуністи стараються денационалізувати недобитки української та німецької людності, розсіяної в різних областях Польщі. Щоб затерти слід по українцях у Перемішлі й інших місцевостях, навіть нагробні пам'ятники нищать, а церкви руйнують або перебудовують на польський лад. У давній українській області коло Прішєва і Бардіїва, де почалося національне відродження русинів у 19 столітті, словацький шовінізм у комуністичній формі вчинив спустошення серед української інтелігенції і в народній масі, адміністрація накладає русинам-українцям слов'янську мову. В Румунії, в Чехо-Словаччині і в Польщі слова „Україна“, „українець“ є підозрілі. Немала ворожечна живе й шириться під комуністичними режимилами Угорщини та Румунії, бо Букарешт намагається денационалізувати мадярську людність, що живе компактною

Б. Цимбалістий

ДОБРОВОЛЬНА ПРАЦЯ

Останніми роками в Америці поширилися різні вияви „добровільного руху“, в якому беруть участь мабуть вже мільйони осіб. Йдеться про добровільну, безплатну службу чи працю в різних американських інституціях: шпиталях, тюрмах, школах, інвалідських і пенсіонерських домах, в бібліотеках і музеях. Появляються книжки й періодичні видання, відбуваються конференції, присвячені „добровільній праці“.

Поширення добровільного руху в Америці є вислідом певних змін, що відбуваються в американському суспільстві. В першій мірі з кожним роком число пенсіонерів (чи емеритів) зростає. Часто ці люди в повній умови та фізичних сил, здібні ще даліше працювати. Найнебезпечніша недуга пенсіонерів — це депресія, почуття, що людина вже нікому не потрібна, що вона поза пульсом життя, що вона має маргінесі, що вона не продукує нічого і нічого нікому від себе не дає. Психічна депресія знову ж послаблює оборонну систему організму й тим самим призводить до різних захворювань. Добровільна праця в різних установах — це один із засобів перемагати ці почуття. Тоді людина почувається, що вона ще корисна, вона не ізольована, але даліше в руслі життя громади й суспільності.

Шістдесяті роки в США не лише принесли політичну радикалізацію, вуличні демонстрації та поширення наркоманії серед частини американської молоді, але також привели до пробудження певної громадянської масою в Семигороді.

Киньмо оком на Далекий Схід і побачимо там же більш поширений націоналістичний рух. Китайські комуністи мають мільйонову армію на кордонах з СССР і не можуть дїти до згоди з комуністичним режимом в Китаї. Уряд В'єтнаму послав своє військо „визволити“ цю країну від місцевого комуністичного режиму, щоб заступити його комуністичною владою, прихильною до В'єтнаму. Комуністи Монголії (Улан Батор) бояться, що Китай може захопити країну Дзінгізхана і заселити її мільйонами китайців. Тому Улан Батор орієнтується на Москву.

Чи можуть комуністи різних країн надіятися на „дружбу народів“ і на відновлення Комінтерну? Пірко помилується той, що називає комуністів „інтернаціоналістами“. Слова союської пропаганди про „пролетарський інтернаціоналізм“ — це димова завіса над російським імперіалізмом і великодержавним шовінізмом.

кої відповідальності зокрема серед американських студентів. Це було чимось новим у протипагу самозадоволеному мовчанню покоління п'ятдесятих років. В університетах постали спеціальні комітети для вербування студентів до добровільної праці для громади. В інституції, в якій працює кожного семестра приходиться, принаймні раз на тиждень, понад п'ятдесят студентів з ближніх коледжів та університетів й допомагають тим, які мають труднощі в школі.

Очевидно, в деякому з них є прагматичні міркування, що спонукують їх зголошуватися до добровільної праці. Така добровільна праця в інституції може привести пізніше до постійної, платної праці, або принаймні уможливити здобути досвід і рекомендації, потрібні пізніше при шуканні праці.

Праця добровільна в бібліотеках, музеях, школах тощо зменшує видатковий бюджет тих інституцій, оплачуваних з публічних фондів.

Якщо йдеться про українську громаду в США, добровільність в нас не дуже поширена. Правда, є серед нас громадяни, які всеціло віддають себе громадській роботі й тільки чекають свого пенсійного віку, щоб змощи це більше працювати для громади. Але це радши одиниці. Багато наших пенсіонерів до такої добровільної роботи не зголошуються. Вони нудяться й нудяться, бо нудьга — це теж форма депресії. Щоденна гра в карти, хоч забирає багато гудинь, не усуне почуття нудьги й не дасть почуття, що людина ще корисна комусь, що вона щось добре робить другій людині чи громаді.

Українське зорганізоване громадянство й культурне життя потребує добровільної праці. В самому Нью Йорку є безліч наших установ і нагод для пенсіонерів „продовжувати свою активність і бути продуктивним членом своєї групи. Наше передшкілля, наші школи, церковні комітети потребують допомоги. Є кілька наукових установ (УВАН, НТШ, Укр. Інститут та ін.), що напевно вітають добровільців, які схочуть допомогти зорганізувати їхні бібліотеки, обслуговувати читачів і т. п.

Український Музей в Нью Йорку активно пошукує добровільців, щоб виконувати чергування, а може й пояснювати виставки відвідувачам, чи врешті допомагати в адміністративній роботі музею. Кілька годин тижнево чи навіть цілий день не є так великою жертвою. Така праця „пожертва“ дозволяє людині вийти з ізоляції, з почуття власної несприятливості та знову повернутися в русло активного життя, зустріча-

Д-Р МИКИТА І. МАНДРИКА

(Н. Н.) Д-р Микита Іванович Мандрика — поет, науковець, журналіст і суспільний діяч, заснував вісник після короткої недуги у Вінніпезі, у своїй власній хаті 20-го вересня 1979 року, проживши майже 93 роки.

Д-р Мандрика народився 28 вересня 1886 р. в Києві, Україна. Походив з старого українського козацького роду, представника якого згадуються в історичних подіях України. Середню і вищу освіту здобув у Києві і продовжував поза межами України — в Росії, Болгарії та Чехо-Словаччині. Титул доктора прав здобув у 1925 році в Празі. В 1927 році був габілітований на професорські виклади в університеті.

Походив з української патріотичної родини, вже з шкільних років належав до таємних українських організацій і в 1904 року був під особливим доглядом російської царської влади. В 1905 році, під час російсько-японської війни, був покликаний до війська, але з вибухом першої російської революції звільнився.

З 1908 році працював організатором кооперації в Україні, а з 1911 — інструктором-ревізором Київського Кооперативного Союзу (Союз-банку), пізніше одним з його директорів. Брав живу участь у кооперативній пресі. В 1915 р. покликаний до війська і був уповноваженим Червоного Хреста на західній (українській) фронті.

У 1917 р. був обраний до першого українського парламенту — Центральної Ради, а також до Всеросійських Установчих (конституційних) Зборів у Петрограді, в числі послів від України. Роки 1917-18 провів в інтенсивній праці організації української державної влади на широких теренах київської західноєвропейської території. При чому був головою народної управи на цій території, головою земельно-судової, членом центральної київської установи тощо.

В 1918 р. одружився з Ганною Боровицькою. Під кінець 1918 року був радником українського посольства на Кубані, а в 1919 р. виїхав на далекий схід (Японія, Китай, Владивосток) як спеціальний уповноважений урядом Кубані. Повернувшись до Європи 1920 року, був радником посольства України в Туреччині (Константинопіль) і заступником українського представництва в Грузії.

ти нових людей, сприймати ентузіазм молодших й спільно розбудовувати нашу важливу культурну станцію в Америці. Добровільна праця приносить користь не лише установі, але й тим, що її виконують.

КОЛИ ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО СОЮЗУ!

Любомир Калинич

АРХІТЕКТ В ОБЛИЧЧІ СУСПІЛЬСТВА

[2]

Слід також згадати про архітектурні конкурси, на підставі яких належно підібраному журі є легко зорієнтуватися у творчих кваліфікаціях проєктовдаців. Ці архітектурні конкурси серед нашого українського громадянства, на жаль, є мало популярними, тоді, коли серед інших народів проєкти найважливіших будинків вирішувались проголошенням архітектурних конкурсів і на підставі анонімно поданих рисунків вибирається найкраще оформлений проєкт.

Потрібно також підкреслити, що клієнт, коли є власником даного проєкту, своєю позицією домінує над архітектором, бо він є працевластем архітекта під цю пору і тим самим придержується пословиці: „я плачу — я винагаю“. Говорачи про це, знову згадуємо великого Франка Ллойда Вайта, який у своїй книзі „Заповіді...“ каже, що ніякий архітект не повинен дозволити собі (коли ходить про архітектурну естетику) на диктати клієнта, бо архітекти і тільки архітекти повинні бути творцями архітектури. Рациональність цього твердження Вайта есентуально можна б поставити під дискусію, чи зглядно признати йому рацію, але до певної міри. Бож у демократичній системі, архітект повинен брати під увагу погляди та уподобання свого клієнта, тим більше тому, що кожна людина на цей сам об'єкт чи колір може дивитися іншими очима. Проте архітект масштабу Франка Ллойда міг собі дозволити матеріально на такий жест, щоб не прийняти директив клієнта та ризикувати навіть можливістю його втрати. Він знав, що на нього чекає багато інших клієнтів і йому не залежить на одержанні даного проєкту. Він мусить уміти дипломатично переконати свого клієнта у правильності своїх

професійних поглядів та здобути довіря до себе якраз як архітекта, щоб остаточно дістати згоду від нього для переведення своїх архітектурних планів у реальність. Бож даний проєкт, коли він дійсно буде використаний, не залишиться ескізом на папері, а піде в рахунок (репутацію) його творця, а архітектів на цьому дуже залежить, щоб його твір гідно був репрезентований. Бо будинок це не картина, яку можна перемалювати, колиж вона погана, це не музична композиція чи пісня, яку можна в разі потреби не відіграти чи не відспівати, це не поезія чи літературний твір, який можна не відчитати. Він завеликий, щоб його приховати, дуже коштовний, щоб його зруйнувати. Він буде виділитися кілька поколінь як мemento і напевно буде існувати ще й тоді, коли життя його творця-архітекта вже погасне.

Щоб бути об'єктивним, належить підкреслити, що є також багато клієнтів, які належно уважають своїх архітектів та їм довіряють. Архітект зі свого боку повинен поважати погляди та уподобання свого клієнта, але його завданням є оформити ці уподобання та побажання у архітектурну будову. В такому випадку процес співпраці між архітектором і його клієнтом завершується успіхом. А цей успіх у першій мірі буде тоді, коли проєктовдаць своєю творчістю стане доступним та зрозумілим не тільки для свого клієнта, але й для народу. Бож архітектурне мистецтво, як і всі інші роди мистецтва, є духовним кормом народу, з якого так багато сюжетів черпають мистці. А щоб воно було досить зрозумілим, потрібно більше спільних контактів між суспільством та мистцями, більше доповідей, більше мистецьких виставок, більше мистецького діалогу. Таким шляхом суспільство буде підготоване давати належну оцінку кваліфікаціям даного маляра, скульптора чи архітекта, а не так як воно дуже часто буває, що відвідувачі мистецьких виставок, головне модерних, не розуміючи цього мистецтва ходять по залі мов оголомшені та нібито перестрашені, боячись висловити будь-яку свою індивідуальну оцінку. А затрата індивідуальності не є позитивним явищем для особистості людини. Вияв творчості мистця чи певного мистецького напрямку повинен бути оцінюваний не тільки мистцями чи мистецтвознавцями, але також загалом.

Поняття, що мистецтво тільки для мистців, не є

правильним. Воно є для всіх! Але щоб належно критикувати мистецтво, суспільство повинно бути для цього відповідно підготованим, належно освіченим. З історії мистецтва знаємо, що в періоді між чудовим спокійним Ренесансом та знаменним Бароком сполученим з орнаментальним Рококо, у другій половині XVII-го століття, створився в архітектурі та образотворчому мистецтві стиль т. зв. Манеризм, який існував тільки кілька деkad, тоді коли Ренесанс чи Бароко тривали понад 200 років кожен. Цей стиль проаналізований мистецтвознавцями як плутанина всіх стилів, втрата пропорцій, несприятливість анатомії людських фігур, він названий „мистецтвом анемією“. Ця нервова безбалансованість мистців за цих, на щастя, тільки кількадесят літ пройшла цілу Італію (крім венецької школи) та цілу Європу. Манеризм, цебто цю недугу стилів, оздоровив з кінцем 1600-го року знаменний Барок. Мимовільно насущається питання, чи і в деяких сьогоденних мистецьких напрямках в архітектурі і в інших ділянках мистецтва не потрібно було б виключити здоровим, тривким мистецьким стилем, котрий був би побудований на кріпких базах органічного планування простору та дійсної естетики.

Цим поглядом в ніякому випадку не хочу висловити бажання повороту до буйних мистецьких напрямків, бо це вже є минулиною, а наслідуючи минувшину розходиться з утотожнюванням поняття мистецької творчості. Не хочу також заперечувати стрімліну розшуків нових стилів нових напрямків, бо прогрес забігає скарбиною мистецького потенціалу. Хочу тільки звернути увагу на передчасне признання мистецької вартості деяким сьогоденним напрямкам в архітектурі, скульптурі та образотворчому мистецтві, які не мають під собою усталізованого мистецького ґрунту та чинять сабаган в естетичні.

У коментарях рецензій часто пишеться про „оригінальність“ даного мистця, тоді коли ця оригінальність може бути тільки експерименталізмом, а між ними двома поняттями є колосальна різниця. Ходить про те, щоб не порівнювати повищезгаданого

(Продовження на ст. 3)

Велика холоджена заля „Веселки“.
Телефон Союзівки — (914) 626-5641

АРХІТЕКТ В ОБЛИЧЧІ СУСПІЛЬСТВА

(Закінчення зі стор. 2)

експерименталізму з дійсною оригінальністю мистців, які за собою мають міцний шлях мистецької творчості, а надавати цей вислів неусталізованим чи початковим мистцям треба обережно.

Надзвичайно цікаво для архітектора порівнювати свої малюнки, зроджені ідею і запропоновану клієнтові перспективу будинку з побудованим, цебто вже закінченим проектом. Тут бачимо, як уява-мрія проєктовдателя перетворюється в дійсність у формі будівельної серед живої природи. Таким же порівнювальним способом проєктовдатель набирає практики та знання як „маніпулювати“ матеріалами та архітектурними формами на майбутнє. При цьому обов'язково треба констатувати, що масмо особливо велику задоволеність та моральне вдоволення в ідеальному випадку, коли виконаний проєкт завершується так, як цього собі бажав та як собі його „вимріяв“ архітект.

На закінчення особисто хотілося б висловити побажання, щоб громадянство не вагалось й довіряло професійній освіті архітектів, а архітекти зі своєї сторони повинні солідно й свідомо використовувати свої пліни, прикрашувати й вдосконалювати архітектурним пильнуванням довкілля суспільства. Бо архітектурне мистецтво має глибоке коріння, з якого живились естетичною насолодою цілими століттями людські покоління. Воно надало форми, пропорції, стиль та напругу образотворчому мистецтву та скульптурі, яких послідувало в своїх об'єктах. У цій послідній всецілості, архітектурне мистецтво своєю спадщиною збагачує скарбино-резервуар духовності та культури свого народу, допомагає пізнати минуле. У культурному суспільстві, воно повинно плести свої чіткі традиції та послідовно прямувати до все кращої якості служіння людині й країні.

(Кінець)

Звичайні Загальні Збори Осередку СУМ-А в Джерзі Сіті

У суботу, 17-го березня ц.р. відбулись Загальні Збори Осередку СУМ-А ім. Лесі Українки в Джерзі Сіті. Збори відкриває подруга Нуса Вох, вона привітала представників місцевих організацій та установ в такому порядку: друг Корнелі Василік — КУ СУМ Америки п-і Катря Коць — 71 Відділ СУА, Григорій Бура — 12-ий Відділ ООЧСУ, Галина Гаврилюк — 170-ий Відділ УНС, Дмитро Вох — Федеральна Кредитова Кооператива, друг Ілля Шевчук — станицій місцевої Станції Північ, та проф. Евстахій Ясіновський — почесний член Осередку СУМ. Усіх представників присутні привітали оплесками.

До Президії обрано друга Корнелі Василіка на голову, друга Дмитра Вох — заступником голови, Оленку Галькович — писарем проф. Е. Ясіновського та Григорія Буру — почесними членами. Корнелі Василік подякував членам за довіру, попросив Збори вибрати Номінаційну комісію до якої увійшли друг Антін Шубак, друг Зенко Голькович, друг Степан Білик та подруга Ірина Шеремета. Проголошено проєкт Загальних Зборів відчитала за несприятливих Петрусю Шеремету подруга Нуса Вох. За проєкт Осередку СУМ-А звітвали: референт Дружинників — подруга Нуса Вох, булавна — подруга Ірка Шеремета, писар подруга Олена Галькович, скарбник — друг Василь Гева, голова Батьківського комітету — Василь Бойко, вікні звітвали уступаючий голова Осередку — друг Степан Білик, який підкреслює, що Осередок брав активну участь в місцевих імпрезах, маніфестаціях, у Злеті, у Зв'язці, таборуванні та інших культурно-освітніх ділянках. За Контрольну комісію звітвали: п. Степан Білик. Після обширних та ділових звітів та дискусій над ними, зі словом привітання виступили представники організації: від місцевого 71-го Відділу СУА — п-і Катря Коць, Григорій Бура склав привіт від 12-го Відділу ООЧСУ, Дмитро Вох від Кредитової Кооператива, „Самопоміч“, п-і Галина Гаврилюк від 170-го Відділу УНС, від місцевої Станції Північ склав привіт друг Станіслав Ілля Шевчук, від Українського Народного Дому привітала

присутніх — управитель Ірина Бура й вікні привітала довголітній виховник та культурно-освітній референт проф. Е. Ясіновський. Описля приступлено до обрання нової Управи Осередку СУМ на біжучий 1979-80 рік. На пропозицію Номінаційної комісії обрано нову Управу в такому складі: голова — подруга Ірина Шеремета, заступник голови та булавна — подруга Нуса Вох, секретар — друг Зенко Галькович, фінансовий референт — друг Василь Гева, імпрезовий референт — подруга Олена Галькович, голова Дружинників — друг Степан Білик, вікні члени: друг Григорій Бура та друг Григорій Білик. Батьківський Комітет: Голова — п. Василь Бойко, заступник голови — п-і Галина Гаврилюк, член — п. Степан Білик. Контрольна комісія: голова — друг Дмитро Вох, члени — друг Антін Шубак, та Микола Шеремета. Після вибору нової Управи Осередку СУМ, слово мав представник КУ СУМ Америки друг Корнелі Василік. У своєму слові друг К. Василік затронув питання світової політичної ситуації, місце у ній української молоді та загальні перспективи українського народу. За так звану ти та цінну промову присутні нагородили його довготривалими оплесками, а заступник голови Президії друг Дмитро Вох, склав йому подяку в імені Президії та Загальних Зборів.

Після внесків та побажань друг Василік привітав новообрану Управу та попросив подругу Ірку Шеремету до слова. Нововибрана голова подруга Ірина Шеремета подякувала Президії за так ділове ведення Зборів, а членам за довіру та закликала до співпраці в наступній каденції всіх членів та симпатиків СУМ-А. Друг Василік подякував подрузі голови та Загальним Зборам за успішний перехід Зборів та попросив проф. Ясіновського сказати молитву „Отче Наш“, котру він написав для Осередку СУМ-А. Після молитви Загальні Збори закінчено відпіванням „Не пора“.

Описля продовжувались ще дружинні розмови за перкускою, що її приготували пані Параскевія Шеремета, Марія Куца та Стефанія Білик.

Д.В.

Пластові табори Клівленду

Український дисидент Віктор Боровський з пластунами

На пластовій оселі „Писаний Камінь“ біля Клівленду, від 7-го до 28-го липня проходили чотири вишкільні табори: новачок, новачка, юначок та юначка. У таборах брали участь понад 120 учасників разом з булавами.

Табор новачок мав назву „Перед нами сміється земля“. На чолі були: командант — ст. пл. Аля Телішевська; бунчужна — Христина Панчук; писар — ст. пл. Іра Фаріон.

Новачки таборували під проводом ст. пл. Аля Курці. Табір називався „Мольфар“. Бунчужним був ст. пл. Левко Мурський а писарем ст. пл. Богдан Цибик.

Табір юначок мав назву „Відгук поганських часів“. Командант табору ст. пл. Люся Норка, бунчужна ст. пл. Рома Касараба і писар ст. пл. Міра Гнатківська.

Н.Н.

ЗАКІНЧИВСЯ ІІІ-Й КОНГРЕС...

(Закінчення зі стор. 1)

очолили: пастор Іван Гарбузюк, голова, Олександр Галькович, генеральний секретар, і Павло Пасичник, скарбник. Наступний ІІІ-ий світовий конгрес бapтистської молоді відбудеться в 1982 році в Парагваї, Південна Америка.

В останні дні ІІІ-го конгресу молоді відбувалися 34-та Конвенція Об'єднання Українських Євангельсько-Бapтистських Церков у ЗСА під проводом голови Об'єднання пастора Володимира Домашовця. Конвенція прийняла спеціальні резолюції, в яких засудила дискримінацію проти християн в СССР взагалі, а в Україні зокрема. 34-та конвенція і ІІІ-ий конгрес молоді домагаються припинення дискримінації проти віруючих у Бога в школах, на праці та дозволу на еміграцію для всіх віруючих, які бажають виїхати з СССР.

Конгрес і конвенція вислали привітання всім українським установам у вільному світі, а зокрема палі привітання Світовому Конгресові Вільних Українців і його президентові Миколі Пал'юкові, Українському Народному Союзові та Йо-

го головному передсідникові, д-рові Іванові Флісові, Українському Братському Союзові та його голові п. Іванові Олександрові, Українському Конгресовому Комітетові Америки і його президентові проф. д-рові Л. Добрянському, та іншим установам.

ІІІ-ий конгрес молоді та 34-та конвенція Об'єднання Українських Євангельсько-Бapтистських Церков у ЗСА закінчилися в неділю, 26-го серпня, величними Богослуженнями під проводом пастора Олександра Гарбузюка, на якому проповіди Слово Божого служили пастор д-р Іван Беркута та Володимир Домашовець. У своїх надріках і глибоких проповідях вони вичерпно трактували гасло конвенції: „Христос — відповідь на всі проблеми життя“.

Конгрес Всеукраїнського Євангельсько-Бapтистського Об'єднання молоді висловив цілий ряд рекомендацій і резолюцій та зайняв становище до справ дискримінації віруючих в СССР, висловився за вільну еміграцію та застановлявся над об'єктами релігійного життя й вивчення Слова Божого.

Крім Сайруса Венса також інші офіційні особи в Біллом Домі і впливові сенатори, як, наприклад, Франк Чирч, Джейкоб Джейвіс та інші, поставили вимогу про негайне відкли-

кання советських військових частин з Куби і порекомендували припинити дебати над ратифікацією договору СALT II поки вимоги американського уряду не будуть здійснені. Сенатор Джейвіс недвозначно відмовився від подальшого американсько-советських відносин. Крім того він відмітив, що у цьому ж зв'язку дуже загрозило є договір про обмеження стратегічної нуклеарної зброї (СALT II) підписаний у Відні 18-го червня ц.р. президентом Джиммі Картером і генеральним секретарем ЦК КПСС та головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом І. Брежнєвим і який тепер в коміях розглядається в американському Сенаті.

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Дипломовий

речиталь

Соні Шерер

Дня 24-го червня ц.р. у залі Українського Інституту Америки відбувся публічний дипломовий речиталь Соні Шерер, учениці Українського Музичного Інституту Америки. Пучителька — Калина Чічка-Андрієнко, дуже добра піаністка, яка зуміла своїм учениці передати піаністичну свободу, музичне знання й ентузіазм до вартісної музики.

Коли взяти до уваги, що Соня Шерер в університеті студіювала музику як побічний предмет, — тим більше подивляємо її поважно, солідну підготовку до її публічного виступу.

Перша частина програми складалася з прелюдії і фуги ф-моль Баха, сонати Бетговена, оп. 14, ч. 1, „Польонезу“ Мек Давела. Соня Шерер заграла ці твори з темпераментом і належною дисципліною в технічному й музичному напрямку. Всі її твори були виконані з розумінням стилів і правильною педалізацією, що є заслугою учительки, яка навчила свою ученицю саму себе слухати і бути своїм об'єктивним критиком. Уживання педалу в учня зраджує дикість педагога.

Добра музична пам'ять, вільне від напруги орудування пальцями, чистота акордів і октав — все це допомагає позитивний образ музично обдарованої Соні Шерер.

Друга частина дипломового речиталу була присвячена українським композиторам. Ноктюрни Калачевського, написаний дещо під впливом Шопена, був заграний м'яко й співучо. В Елегії Лисенка Соня Ш. зуміла розбудувати динамічне ступенчання й виділити зрезигновану сумовитість цієї п'єси. Контрастом була „Веснянка“ Дремлюги, виконана легко й весело. Лірично-героїчна „Поема“ Жука найшла в Соні Ш. ентузіастичного виконавця з фантазією. Жартівливо й темпераментно заграла Скерцо Сильванського, закінчивши цей речиталь-концерт, який на домагання публіки, продовжився додатками Шопена й Бартока.

Гарна, дисциплінована гра Соні Шерер, її природний вигляд і також поведінка зробили на нас всієї позитивне враження української талановитої дівчини. Тепле й сердечне прийняття Батьківського кружка доповнило гарний настрій.

Дарія Гордінська-Каранович

How to get up the down payment.

Just join the Payroll Savings Plan and buy U.S. Savings Bonds.

Then, when you want to buy a car or house, you'll have the down payment all sewn up.

You see, the Payroll Savings Plan puts a little aside from each paycheck to buy Bonds. Automatically.

Painlessly. And before you know it, your savings will look mighty impressive. (Enough to impress a car salesman or real estate agent.)

So join the over 94 million Americans who take stock in their country. Buy U.S. Savings Bonds.

And put your money down on America.

Take stock in America.

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 8 — 78

Відл.	Прізвище, ім'я	Сума	Відл.	Прізвище, ім'я	Сума
213	Дженуес М.	1.50	270	Островський С.	1.50
213	Гіс М.	3.00	270	Ведмідь Г.	3.45
213	Гіс І.	3.00	270	Ленчук А. Б.	5.00
213	Руссо І. А.	1.80	270	Струк М. С.	3.30
219	Буріло І.	1.50	275	Грешин О.	1.50
219	Шмулак В.	3.00	275	Якимчук М.	1.50
219	Шмулак А. С.	3.00	346	Камінський М.	3.00
219	Зайко С.	3.00	346	Камінський М.	3.00
230	Мартинишин М.	3.00	346	Камінський М.	3.00
230	Рибалт М.	1.50	350	Кіш О.	11.00
230	Рибалт А.	1.50	350	Чмир П. М.	4.20
230	Бреніо А.	3.00	350	Самодель М.	3.60
230	Лішак П.	3.75	352	Костур М.	5.35
230	Бреніо М.	5.60	352	Гордун М.	4.75
230	Прокіп В. Н.	3.00	352	Гордун А.	1.50
238	Флунт В.	4.20	353	Батричук В.	2.80
238	Наконей В. Н.	11.00	353	Котис Б.	3.00
239	Галлан В.	27.12	353	Стойко В.	8.70
239	Галлан Г.	5.45	353	Савка П.	2.85
239	Галлан В.	20.52	353	Кузун Г. Л.	3.70
239	Галлан В. А.	6.00	360	Нечипорук М.	1.50
245	Ван Селдер І. С.	1.50	362	Петрик Ф.	2.85
245	Тарасюк М.	1.50	370	Данило А.	3.00
245	Мартиненко М.	1.50	370	Данило Л.	3.00
245	Мартиненко О.	1.50	372	Пастернак О.	1.50
251	Дедула А.	3.00	372	Малиновський В.	4.75
253	Фішак В.	3.75	372	Ярема І.	1.50
253	Лорет М.	6.30	372	Літовинський Ф.	5.80
253	Мисичин Г.	6.00	372	Голова А. М.	3.30
253	Гаврилюк П.	5.60	373	Стефанішин П.	3.00
253	Михайлишин С.	2.75	375	Данківський І.	1.50
253	Мисичин М.	5.30	375	Данківський І.	3.30
253	Лесичин П.	2.60	375	Лободич І.	5.70
259	Риня М.	1.50	375	Лопатинський А.	2.55
259	Кобилецький В.	3.00	378	Юшок П.	6.60
259	Рендек С.	3.00	378	Панчєсін К.	5.80
260	Машук М.	1.50	378	Панчєсін В.	2.50
260	Д-р Тимків С.	3.00	378	Панчєсін В. І.	4.00
260	Тимків Т.	3.00	379	Заблюцький І.	3.00
267	Хомик Т.	18.72	379	Заблюцький І.	3.00
267	Петух П.	7.20	397	Дидицький К.	3.00
267	Ла Каламіто А.	7.20	397	Вакуловська Г.	4.20
267	Ла Каламіто Л.	7.20	397	Цисик М.	6.00
270	Мазур А.	11.00	397	Бартків О.	5.00
			414	Яблонський Н.	1.50

Сума проголошених чеків \$ 393.61
Раніше проголошених \$53,393.76
Разом \$53,787.37

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 9 — 78

Відл.	Прізвище, ім'я	Сума	Відл.	Прізвище, ім'я	Сума
20	Куропас Р.	5.80	293	Кендус Д.	3.60
20	Мельник К.	5.40	293	Крук І. Н.	3.40
20	Мельник В.	5.40	293	Нельсон Л.	3.20
292	Федик С.	1.50	327	Костишин В.	3.00
292	Федик П.	3.00	327	Курчак М.	3.00
292	Сотник П.	1.50	327	Булич Ф.	3.00
292	Лашук М.	3.00	327	Булич К.	3.00
292	Джуй І.	3.00	327	Бабій Е.	6.00
292	Романчук Н.	1.50	327	Кулевич К.	1.50
292	Федак Е.	1.50	327	Сататі С.	1.50
292	Будзак Ф.	4.85	327	Надурак М.	45.69
292	Федак Т.	1.50	327	Геній І.	6.60
292	Шиманська М.	1.50	327	Шараневич Е.	5.70
292	Федак С.	1.50	327	Шпанський В.	5.60
292	Федак П.	1.50	327	Козловський Т.	5.30
292	Каличак М.	8.10	327	Криницький Б. 3.	5.30
292	Карбовничак В.	7.50	327	Марусевич Д.	5.20
292	Сотник П.	2.90	327	Сататі С.	7.20
292	Строк А.	10.00	399	Яросевич М.	3.00
292	Рудницький І.	5.00	399	Кочерга І.	4.70
292	Чуман М.	1.50	399	Кочерга Н.	4.70
293	Савушак Г.	4.90	399	Хаміа М.	9.30
293	Федичин О.	1.50	399	Чорний І.	1.50
293	Павлюк М.	3.90	399	Сенюта І.	6.60
293	Сомкайло Р.	3.30	399	Борій С.	5.60
293	Рікет М.	3.15	399	Борій С.	10.00
293	Савойка В. О.	3.15	399	Ковальчук І.	1.50
293	Назаренко Н.	3.15	399	Фридер І.	5.10
293	о. Макух Б.	6.00	399	Кузін М. Г.	5.10
293	Осідак М.	2.85	399	Кузін З. Л.	5.10
293	Федичин І. П.	5.50	399	Кузін Р. М.	4.50
293	Кендус Н. А.	5.40	399	Борій С. М.	19.00
293	Кендус В.	5.40	399	Овчарук К.	3.70
293	Гулей І. В.	1.50	399	Овчарук С.	3.70
293	Демидчук І.	1.50	399	Караван Т. С.	6.80
293	Чепина Ф.	3.45	399	Дмитерко О. М.	3.40
293	Форд Т. І.	2.00	399	Караван Г. А.	6.40
293	Гулей М.	2.00			

Сума проголошених чеків \$ 363.59
Раніше проголошених \$53,787.37
Разом \$54,150.96

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 10 — 78

Відл.	Прізвище, ім'я	Сума	Відл.	Прізвище, ім'я	Сума
337	Семенків А.	11.00	450	Волчук І. М.	6.00
422	Гордієнко Г.	1.50	450	Кеїш У. М.	4.20
422	Гордієнко Г.	1.50	450	Кеїш Р.Д.	4.20
435	Гаврилюк І. І.	1.50	455	Квачко Е.	3.00
435	Мельничук А. А.	3.00	455	Витницький Д.	1.50
435	Пильовий М.	1.50	455	Ломницький В.	4.50
435	Починок Н.	1.50	467	Лялька Т.	2.75
435	Терпий С.	4.20	467	Лялька Т.	1.50
450	Волошин І.	1.50	472	Болдирук І.	4.05
450	Волошин Г.	3.90	472	Гула П.	4.85
450	Волошин М.	3.90	472	Гула А.	4.85
450	Волчук Р.	28.00	485	Комар З. М.	2.55
450	Волчук М.	5.10	486	Зубрицький Т.	1.50
450	Рак Р.	5.10	487	Гук М.	3.00